Р Е Ш Е Н И Е
№ 39667

гр. София, 14.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 79 състав,** в публично заседание на 05.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9232** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК във връзка с чл. 13, ал. 8 от ЗЕ.

Образувано е по жалба на С. Б. И., ЕГН [ЕГН], живущ в [населено място],[жк], [улица] [жилищен адрес] срещу Решение № Ж-754 от 07.08.2025г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е прекратено административното производство по жалба с вх. № Е-11ИН-00-127/27.03.2024 г., подадена срещу „Електрохолд Продажби“ ЕАД.

Жалбоподателят поддържа, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като КЕВР не е изпълнила задължителните указания, дадени с отменителните решения на АССГ и ВАС. Твърди се, че Комисията неправилно е приела, че е отпаднал правният му интерес, поради което не е разгледала спора по същество, въпреки че сама е установила нарушение в поведението на крайния снабдител. Сочи, че не са изяснени релевантните факти относно качеството му на клиент, исканата информация за прекъсване и възстановяване на електрозахранването, както и основанията за отказ да бъде признат като носител на клиентски права преди 08.03.2024г. В съдебно производство, жалбоподателят, подържа жалбата, в писмено становище излага аргументи по същество. Претендира разноски.

Ответникът – КЕВР, чрез процесуален представител, счита жалбата за недопустима, евентуално неоснователна, с доводи, че в хода на административното производство исканията на жалбоподателя са били удовлетворени – партидата е пререгистрирана, а с писмо от 25.07.2025г. е предоставена информацията, с която „Електрохолд Продажби“ ЕАД разполага. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна „Електрохолд Продажби“ ЕАД в писмено становище оспорва жалбата и поддържа, че КЕВР правилно е прекратила производството, тъй като жалбоподателят вече е

регистриран като клиент и снабдяването с електроенергия е възстановено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.
Съдът след преценка на събраните в хода на административното и съдебното производство писмени документи приема за установено от фактическа страна следното:
С Решение № 13637/01.08.2024г. на АССГ по адм. дело № 4699/2024г., потвърдено с Решение № 7581/09.07.2025г. на Върховния административен съд по адм. дело № 11732/2024г. е било отменено Решение № Ж- 379 от 22.04.2024г. на КЕВР по жалба подадена от Б. И. Т., чрез С. Б. И., срещу „Електрохолд Продажби“ ЕАД, като преписката е върната на административния орган за ново произнасяне, при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

В отменителните съдебни актове е прието, че Комисията не е установила правнорелевантните факти, не е събрала относимите доказателства и не е отговорила на въпроса дали жалбоподателят попада в категорията „клиент по договора“ и дали спрямо него е налице нарушаване на клиентски права.
На 27.03.2024г. в КЕВР е постъпила жалба с вх. № Е-11 НІ 1-00-127/27.03.2024г.,подадена от Б. И. Т., чрез С. Б. И., срещу „Електрохолд Продажби“ ЕАД. В нея се сочило, че е съсобственик на имот в [населено място], за който електрозахранването е било прекъсвано през 2020 г. и 2023г., както и че не е бил признат като клиент, въпреки качеството си на съсобственик. С жалбата са поискани: проверка дали жалбоподателят отговаря на условията на общите условия, за да бъде третиран като клиент по договора; предоставяне на информация за датите и мотивите за прекъсване и възстановяване на електрозахранването; предоставяне на информация на какво основание и въз основа на какви документи е поддържан определен статут на клиента по партидата.
КЕВР на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 на 01.04.2024г. е изпратена жалбата до електроснабдителното дружество за извършване на проверка и за изразяване на становище по случая.
С писмо от 09.04.2024г. „Електрохолд Продажби“ ЕАД е предоставило на Комисията становище.
КЕВР е изискала информация и от „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД относно причините за преустановяване на захранването в обекта.
Комисията е установила, че регистриран клиент на „Електрохолд Продажби" ЕАД, за обект, находящ се в [населено място]. с клиентски №300110083811 и идентификационен №32Z103001100838H до 08.12.2015г., е била З. И. М.. С Искане с вх. №[ЕГН]/08.12.2015г. М. В. Д. е поискала пререгистрация по договора за продажба на електрическа енергия (партидата) на нейно име. Тя е представила в електроснабдителното дружество Удостоверение за наследници на З. И. М., което е доказало, че М. В. Д. и нейната сестра Р. В. И. са дъщери на починалата З. М. и нейни законни наследници. На 14.02.2020г. титулярят на партидата М. В. Д. е заявила и заплатила в електроразпределителното дружество услуга за временно преустановяване на захранването в обекта, считано от 16.09.2020г.
На 14.06.2022г. в „Електрохолд Продажби“ ЕАД е постъпило искане за пререгистрация на имота на името на Б. И. Т., депозирано от С. Б. И., в качеството му на негов упълномощен представител. Било е представено е Удостоверение за наследници на И. Т. З., според което и Б. И. Т. и М. В. Д. са сънаследници на имота, и тъй като партидата се е водила вече на един от наследниците, Б. Т. е бил уведомен, че е необходимо съгласието на настоящия титуляр партидата да бъде регистрирана на него.
След предоставяне на документи, доказващи че Б. Т. има най- голям наследствен дял, искането му

е преразгледано и партидата е регистрирана на негово име с клиентски номер 310268456420 от 08.03.2024г.
КЕВР е посочила, че по време на подаденото искане на 14.06.2022г. за пререгистрация, са били действащи Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЧЕЗ Електро България“ АД и съгласно чл. 4, ал. 6 от същите: „В случаите когато правата на потребител се притежават от няколко лица, те се упражняват от всички тях заедно или чрез пълномощник.“ Комисията се е позовала и на чл. 4, ал. 3 от ОУПЕЕ, според които: „В случаите, когато правото на собственост принадлежи на няколко лица, то правата и задълженията на клиент се упражняват от всички тях заедно, чрез пълномощник или чрез избран от тях съсобственик, който упражнява правата и задълженията на клиент по сделката за продажба.“ Сочи се, че ОУПЕЕ са влезли в сила от 16.03.2023г.
Административният орган е посочил, че в двата случая електроснабдителното дружество е следвало да пререгистрира жалбоподателя като клиент, след като предложи и сключи договор за продажба на електрическа енергия както с Б. Т., така и с останалите съсобственици, въз основа на което всички те да могат да упражняват заедно правата и задълженията на клиенти за обекта. Направен е извод, че „Електрохолд Продажби“ ЕАД не е извършило необходимите действия в съответствие с нормативната уредба, като не е дало възможност на Б. Т. да упражни правото си на клиент по договор за продажба на електрическа енергия заедно с останалите наследници на имота за периода от 14.06.2022г. до 08.03.2024г.
Същевременно е посочено, че по административната преписка, както и в съдебното производство пред АССГ и ВАС жалбоподателят не е заявил искане за обсзвреда (присъждане на обезщетение) поради това, че не е могъл да бъде клиент на дружеството за периода от 14.06.2022г. до 08.03.2024г., също така не са налице твърдения и отправени искания за започване на наказателна процедура срещу електроснабдителното предприятие, с оглед на което е прието, че КЕВР не следва да се произнася за същото.
В решението си КЕВР е приела, че относно искането на жалбоподателя за предоставяне на информация за датата на прекъсването на електроснабдяването за обект с клиентски № 310224854227 през месец септември 2020г., както и какви са мотивите за спирането на електрозахранването, датата на възстановяването на електрозахранването за същия обект през 2022г., датата на прекъсването на електрозахранването на горепосочения обект през 2023г., мотивите за спирането и въз основа на какви текстове от нормативните актове са извършени тези прекъсвания информация относно в коя нормативна база е посочено понятието „временно прекъсване на електроснабдяването“ и какъв е максималният срок за същото и въз основа на какви документи е променен статутът на клиент на обект с клиентски № 310224854227 от 13.01.2023г. на името на И. И.. „Електрохолд Продажби“ НАД с писмо от 25.07.2025г. е предоставило на Б. Т. изисканата информация, налична в дружеството и която същото следва да предостави.
КЕВР е посочило, че „Електрохолд Продажби“ ЕАД е разяснило на жалбоподателя, че като търговско дружество, то не притежава лицензия за дейността по разпределение на електрическа енергия, поради което в предмета на дейност не попадат дейности по преустановяване и възстановяване на електрозахранването на обекти.
В решението си Комисията е посочила, че за обект, находящ се в [населено място], с точка на доставка 32Z103001100838H, „Електрохолд Продажби“ ЕАД не се е възползвало от правото си, регламентирано в чл. 18. ал. 1 от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия и в чл. 123 от Закона за енергетиката и не е заявявало преустановяване на електроснабдяването в обекта към разпределителното дружество на 16.09.2020г., през 2022г. или

2023г.
В заключение КЕВР е приела, че на основание чл. 27. ал. 2. т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, наличието на правен интерес е абсолютна предпоставка за допустимост на административното производство. В разглеждания случай правният интерес на жалбоподателя е отпаднал, след като са изпълнени исканията му от страна на „Електрохолд Продажби“ ЕАД и е предоставена изисканата информация, е която дружеството разполага и Комисията му е дала отговор на въпроса, че на него е следвало да бъде предложен договор за продажба на електрическа енергия за обекта, чрез който да упражни правото си на клиент и потребител заедно е останалите съсобственици за периода от 14.06.2022г. до 08.03.2024г. в съответствие с чл. 4. ал. 3 от ОУПЕЕ и чл. 4. ал. 6 от Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЧЕЗ Електро България” АД, като по тези съображения е прекратила административното производство.
Решение № Ж-754 от 07.08.2025г. на КЕВР е обжалвано пред АССГ. В хода на съдебното производство е приобщена административната преписка, както и писмени доказателства събрани по искане на страните.
В съдебното производство са събрани доказателства по искане на страните, които са приобщени към административното производство. От тях се установяват съществени противоречия относно фактите установени от КЕВР: в писмо на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД от 13.07.2026г. е посочено, че е налице заявление от 14.09.2020г. за временно преустановяване на захранването, а на 24.03.2023г. след сигнал е извършено повторно преустановяване; в последващо писмо на същото дружество от 03.08.2026г. е посочено, че за март 2023г. не е подавано заявление за преустановяване на захранването; „Електрохолд Продажби“ ЕАД последователно поддържа, че не е лицензиант по разпределение и не извършва самите действия по преустановяване и възстановяване на снабдяването, но същевременно излага твърдения, основани на получена от мрежовия оператор информация.
При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:
Жалбата е процесуално допустима.
Подадена е срещу индивидуален административен акт на КЕВР, който подлежи на съдебен контрол, от лице, което е адресат на неблагоприятните правни последици от акта – прекратяване на образуваното по негова жалба административно производство.
Възражението на ответника и на заинтересованата страна за липса на правен интерес от съдебно оспорване е неоснователно. Когато самият спор пред съда е насочен срещу административен акт, с който органът е приел отпадане на правния интерес и на това основание е прекратил производството, наличието или липсата на интерес е въпрос по съществото на спора, а не основание за недопустимост на жалбата срещу този акт. В този смисъл е и последователната практика на ВАС, че възраженията за недопустимост поради липса на правен интерес подлежат на самостоятелна съдебна преценка според предмета на оспорването, а не могат да се възприемат формално само въз основа на тезата на административния орган.
Решение № Ж-754 от 07.08.2025г. е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган - КЕВР, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1 и ал.7 от ЗЕ, както и чл. 142, ал.1, т. 2 и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. То е прието на закрито заседание на КЕВР, проведено в присъствието нейни членове, в съответствие с изискванията за кворум и мнозинство, регламентирани с чл. 13 ЗЕ.
Разгледана по същество, жалбата се явява основателна по следните съображения:
Оспореното решение представлява прекратителен административен акт, с който КЕВР е отказала

да разгледа жалбата по същество, позовавайки се на отпаднал правен интерес. Такъв акт подлежи на самостоятелен съдебен контрол. При подобни случаи съдът следва да провери дали органът е имал основание да не упражни правомощието си да се произнесе по същество по жалбата на потребителя.

На следващо място КЕВР е приложила неправилно института на правния интерес, като е основала прекратяването на чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК, приемайки, че правният интерес на жалбоподателя е отпаднал. Този извод е неправилен. Наличието на правен интерес в административното производство следва да се преценява спрямо предмета на заявената защита. В конкретния случай жалбата до КЕВР не е била ограничена единствено до искане за бъдеща пререгистрация на партидата. Тя е съдържала и искания: да бъде установено дали жалбоподателят е имал качеството клиент в релевантния минал период; да бъде преценено дали спрямо него е бил незаконосъобразно отказван достъп до информация; да се установят фактите и основанията, свързани с прекъсване и възстановяване на електрозахранването.

Следователно, дори последващата регистрация на жалбоподателя като клиент да е удовлетворила част от искането му, тя не е изчерпала предмета на жалбата. В този смисъл правният интерес не може да се счита отпаднал само защото е настъпило едно от търсените фактически последици. Правният интерес следва да се преценява с оглед всички доводи и възражения на жалбоподателя, а не само спрямо част от тях, в този смисъл Определение № 9482 от 20.06.2019г. на ВАС по адм. д. № 6064/2019г.

Съдът съобрази, че правният интерес може да отпадне в хода на съдебното или административното производство, но само когато търсената защита е напълно и окончателно постигната. Настоящият случай не е такъв, тъй като жалбата не се изчерпва с искане за бъдещо снабдяване, а обхваща и спор за вече засегнати клиентски права, за отказана информация и за законосъобразността на поведението на лицензианта за минал период.

Ето защо изводът на КЕВР за отпаднал правен интерес противоречи на предмета на административната жалба и на установените по преписката обстоятелства.

Констатира се, че оспореното решение е и вътрешно противоречиво. От една страна, Комисията приема, че за периода от 14.06.2022г. до 08.03.2024г. жалбоподателят е следвало да бъде третиран като клиент по договора за продажба на електрическа енергия заедно с останалите съсобственици и че електроснабдителното дружество не е извършило необходимите действия за това. От друга страна, вместо да постанови решение по същество по подадената жалба, включително да се произнесе дали е налице нарушение на лицензионни задължения или на одобрените общи условия, КЕВР прекратява производството. Т.е. административният орган едновременно установява правно значим неблагоприятен факт за жалбоподателя и приема, че в поведението на дружеството е налице несъответствие с нормативната уредба, но отказва да реализира собствената си контролна компетентност чрез краен акт по същество.

Подобно вътрешно противоречие прави акта незаконосъобразен и немотивиран в съществената му част. Контролът на КЕВР по жалби на потребители не може да се изчерпва с препредаване на становището на лицензианта или с формален отказ за произнасяне. Комисията е длъжна да извърши собствена задълбочена проверка и да мотивира правните си изводи.

Още повече, че мотивите на оспореното решение не отговарят на изискването за пълнота. Административният акт следва да съдържа ясни фактически и правни основания. Само наличието на формално изложени мотиви не е достатъчно, необходимо е те да дават действителен отговор на спорните въпроси. Административен акт е законосъобразно мотивиран, когато в него са изложени

фактическите и правните основания, върху които се основава разпоредената правна последица. В случая мотивите на КЕВР не отговарят на този стандарт, защото в част от тях сочат на наличие на нарушение, но диспозитивът не съдържа произнасяне по това нарушение, на следващо място не е посочено защо установеното от самата Комисия несъответствие не води до решение по същество, а и не е обосновано защо частичното удовлетворяване на исканията на жалбоподателя изключва правния му интерес по всички останали оплаквания.
Съдът констатира и неизпълнение на задължителните указания на предходните съдебни решения.
При новото произнасяне Комисията формално е обсъдила част от въпроса за качеството на жалбоподателя като клиент, но не е довела проверката до нейния законосъобразен край – решение по същество в рамките на компетентността си. Следователно указанията не са изпълнени в пълнота. В тази връзка, когато административния орган отново не изясни всички факти и не изпълни указанията за проверка по същество, постановеният акт подлежи на отмяна, в този смисъл Решение № 5825 от 10.05.2017г. на ВАС по адм. д. № 9208/2016г.
Оспореното решение е постановено и при неизяснена фактическа обстановка. КЕВР не е изяснила в необходимата степен какъв точно е характерът на заявлението от 14.09.2020г. за временно преустановяване на захранването, на какво основание и при какви фактически действия е осъществено преустановяването през март 2023г., налице ли е заявление, сигнал, служебна проверка или друго фактическо основание за тези действия, какво е съдържанието на документите по пререгистрацията от 2015г. и какъв е бил обемът на представеното съгласие или представителна власт, какви права е следвало да се признаят на жалбоподателя като съсобственик още към момента на искането му от 14.06.2022г.
Непълнотата на проверката е особено съществена, защото по делото са налице противоречиви данни от самия мрежови оператор. Тези противоречия не са били анализирани от КЕВР, нито са довели до допълнително изясняване на фактите, макар именно това да е било изрично изискано с предходните съдебни указания.
Оспореното Решение № Ж-754/07.08.2025 г. на КЕВР е незаконосъобразно постановено е в противоречие с материалния закон, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в несъответствие с дадените от съда задължителни указания и при вътрешна противоречивост на мотивите. Поради това решението следва да бъде отменено, а преписката да бъде върната на КЕВР за ново произнасяне по същество.
С оглед изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно.
От представената по делото молба от 09.10.2026г. и приложените към делото доказателства се установява, че жалбоподателят претендира: адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие в размер на 500,00 лв.,

равняващи се на 255,65 евро, държавна такса в размер на 10,00 лв., равняващи се на 5,11 евро, разходи за издаване на заверени и незаверени преписи по делото в размер на 11,71 евро. Общият размер на доказаните разноски е 272,47 евро.
Съдът намира, че разноските са доказани по основание и размер. Претенцията за адвокатско възнаграждение е за един адвокат, каквото допуска чл. 143, ал. 1 от АПК. Не е направено надлежно мотивирано възражение за прекомерност. Ето защо в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в общ размер 272,47 евро.
С оглед на горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-754/07.08.2025г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.
ИЗПРАЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне по жалба с вх. № Е-11ИН-00-127/27.03.2024г., при съобразяване с указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.
ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на С. Б. И., ЕГН [ЕГН] разноски по делото в общ размер 272,47 евро.
Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.